

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

02 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte - Ursache Petru,
judecători - Timofți Vladimir și Toma Nadejda,
examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Spînu Ludmila în numele inculpatului Colei Leonid, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 septembrie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Colei Leonid Vsevolod, născut la xxxx, originar și domiciliat în mun. xxxx, bd. xxxx, ap. xxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 27.11.2013 – 09.12.2015 (prima instanță);
2. 09.03.2016 – 30.09.2016 (instanța de apel);
3. 14.06.2017 – 02.08.2017 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 09 decembrie 2015, Colei Leonid a fost achitat pe art. 192¹ alin. (1) Cod penal, întrucât fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Colei Leonid se învinuiește în aceia că la 21 septembrie 2012, a răpit automobilul de model BMW X5 cu n/î K AR 738, care-i aparține părții vătămate Nicolaev Roman, care se afla la auto serviciul SRL „Carmarc” cu sediul pe bd. Decebal, 72/2, mun. Chișinău, care ulterior a fost implicat într-un accident rutier, în urma căruia automobilul în cauză a fost deteriorat, cauzând astfel părții vătămate o daună materială în sumă de 200 000 lei, procurorul încadrînd faptele în prevederile art. 192¹ alin. (1) Cod penal – „răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire”.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Procurorul în Procuratura sect. Botanica mun. Chișinău, Barbatat Nadejda, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Colei Leonid să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (1) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani invocând că în cadrul examinării cauzei vinovăția lui Colei Leonid a fost dovedită integral prin totalitatea probelor administrate, care au fost eronat apreciate și altele ignorate de către prima instanță.

Mai mult, prima instanță a acceptat versiunea părții apărării, punând la baza sentinței exclusiv declarațiile inculpatului Colei Leonid.

La fel, prima instanță a dedus o concluzie paradoxală, constatând că „*în acest caz, la momentul săvârșirii infracțiunii, mijlocul de transport se afla în posesia legitimă a făptuitorului*” fără să i-a în calcul că în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat că Colei Leonid nu avea nici o atribuție în domeniul prestării serviciilor de reparare a automobilelor, nu îl repara, nu îl testa, acesta fiind doar un manager, fapt ce confirmă acțiunea de răpire a mijlocului de transport.

3.2. Partea vătămată Nicolaev Roman, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Colei Leonid să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (1) Cod penal, invocând că sentința este ilegală, neîntemeiată și nefondată, prima instanță a interpretat eronat legea, cât și circumstanțele, dând o apreciere incorectă probelor anexate la dosar care dovedesc vinovăția inculpatului.

La fel, a menționat că din declarațiile martorilor rezultă că inculpatul Colei Leonid nu avea dreptul de a poseda automobilul, în speță Colei Leonid, având calitatea de manager, nu avea nici un drept asupra mijlocului de transport, mai mult decât atât, inculpatul singur a declarat că nu avea în obligațiunile sale de serviciu acest drept, nici măcar nu i-a fost încredințat în legătură cu munca prestată, prin urmare a luat cheile de la automobilul părții vătămate în afara auto serviciului, unde a fost comis accidentul rutier din vina acestuia, astfel s-au violat grav prevederile normative care reglementează regimul posesiei asupra mijloacelor de transport, în acest sens prin acțiunea de deposedare ce se caracterizează prin scoaterea mijlocului de transport din posesia victimei, a trecut folosința mijlocului de transport în posesia sa, adică urcându-se, și conducând automobilul dat, în scopuri personale. Reieșind din aceste circumstanțe rezultă clar faptul că latura obiectivă este îndeplinită, adică, deposedarea și imposedarea era prezentă în cazul dat.

Mai mult, partea vătămată a considerat că instanța a dat o apreciere greșită, prin faptul că cazul dat se raportează la un litigiu de muncă, dat fiind faptul că inculpatul nu și-a onorat obligațiile din contractul de muncă, însă reieșind din circumstanțele pricinii și din probele anexate la dosar, această faptă nu numai că este doar o încălcare și o neonorare corespunzătoare a obligațiilor de muncă, dar în

mod clar și neîndoielnic se încadra în normele Codului penal al Republicii Moldova, astfel, prima instanță eronat a apreciat faptul că infracțiunea nu întrunește elementele infracțiunii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 septembrie 2016, au fost admise apelurile declarate de către procuror și de către partea vătămată, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță prin care condamnatul Colei Leonid a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de articolul 192¹, alin. (1) Cod penal și stabilită o pedeapsă cu amendă în mărime 600 unități convenționale, cu echivalentul a 12 000 lei. Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Nicolaev Roman a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului desbăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

4.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că la 21 septembrie 2012, de către inculpatul Colei Leonid a fost răpit automobilul de model BMW X5 cu numărul de înmatriculare K AR 738, care-i aparține părții vătămate Nicolaev Roman, care se afla în autoservice-ul S.R.L. „Carmarc” cu sediul pe bulevardul Decebal 72/2, mun. Chișinău, care ulterior a fost implicat într-un accident rutier în urma căruia automobilul a fost deteriorat, cauzând astfel părții vătămate o daună materială în sumă de 200 000 lei.

Astfel, instanța de apel a constatat că probele prezentate în sprijinul învinuirii, au confirmat faptul, că inculpatul Colei Leonid, fiind manager - specialist la SRL „Carmarc”, ducea evidența automobilelor și nu avea nici o atribuție în domeniul prestării serviciilor de reparare și testare a automobilelor. Totodată, inculpatul Colei Leonid, fiind în stare de ebrietate provocată de substanțe narcotice, fără permisiunea proprietarului automobilului, sau al persoanei responsabile - directorul întreprinderii, ilegal a luat automobilul, ce-i aparținea părții vătămate de pe teritoriul întreprinderii și s-a deplasat în oraș, astfel violând prevederile normative care reglementează regimul posesiei asupra mijlocului de transport, deoarece automobilul nu i-a fost încredințat în legătură cu atribuțiile exercitate; responsabil de soarta automobilului victimei fiind directorul SRL „Carmarc”, acesta fiind persoana căreia i-a fost încredințat automobilul, de rînd cu mecanicul care a efectuat reparația automobilului.

În atare situație, instanța de apel a constatat vinovăția inculpatului în răpirea mijlocului de transport, fără scop de însușire, calificând fapta condamnatului în prevederile art. 192¹ alin. (1) Cod penal – răpirea mijlocului de transport, fără scop de însușire.

Mai mult, instanța de apel a constatat că la urmărire penală partea vătămată Nicolaev Roman a solicitat recunoașterea sa în calitate de parte civilă (vol. I, f. d. 66) și prin ordonanța din 20 februarie 2013 a fost recunoscută în calitate de parte civilă (vol. I, f. d. 67).

Astfel, din probatoriul cauzei, s-a constatat, că prin infracțiunea săvârșită de inculpat, părții vătămate Nicolaev Roman i-a fost cauzat prejudiciul material.

La fel, instanța de apel a conchis că prima instanță a emis o sentință care nu cuprinde analiza și evaluarea completă, obiectivă și sub toate aspectele a mijloacelor de probe administrate, sub aspectul aprecierii probelor și calificării faptei, în vederea stabilirii adevărului cu privire la săvârșirea infracțiunii de către inculpat, astfel, la darea soluției de achitare a inculpatului, prima instanță n-a acordat deplină eficiență dispozițiilor articolelor 7, 101, 384 Cod de procedură penală.

În consecință, instanța de apel a menționat că prima instanță greșit a apreciat probele administrate în pofida faptului, că probatoriul administrat în cauză dovedește cu certitudine vinovăția inculpatului Colei Leonid în săvârșirea infracțiunii prevăzute de articolul 192¹, alin. (1) Cod penal.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Spînu Ludmila în numele inculpatului Colei Leonid, indicând temeiurile de recurs din art.427 alin. (1) pct. 8) și 12) Cod de procedură penală, solicitând casarea totală a deciziei cu menținerea sentinței de achitare, invocând că:

- nu au fost întrunite elementele infracțiunii;
- faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;
- instanța de apel a pus accent pe faptul că inculpatul Colei Leonid, fiind manager-specialist la SRL „Carmarc”, ducea evidența automobilelor și nu avea nici o atribuție în domeniul prestării serviciilor de reparare și testare a automobilelor. Astfel, mijlocul de transport nu i-a fost încredințat în legătură cu atribuțiile exercitate. Însă instanța de apel nu a ținut cont de declarațiile martorilor, a inculpatului date în cadrul ședinței de judecată;

- recurentul nu este de acord cu calificarea faptei imputate inculpatului Colei Leonid, or instanța de apel nu a ținut cont de probele cercetate în ședința de judecată, și anume declarațiile martorilor Jeleascov V. și Barbuța I., care au declarat că toți cunoșteau ca Colei Leonid ducea automobilul părții vătămate cu consimțământul lui Ganea G., și nu o făcea pentru prima dată. Anterior a mai dus automobile la sediul părții vătămate;

- ilegalitatea acțiunii de răpire derivă din aspectul juridic al obiectului material al infracțiunii specificate la art. 192¹ Cod penal: *mijlocul de transport este străin făptuitorului, iar răpirea are un caracter ilegal, dacă mijlocul de transport nu aparține făptuitorului, nu i-a fost încredințat acestuia în legătură cu munca prestată, nu-l reține în alt mod etc. și, în același rând făptuitorul nici nu presupune un asemenea drept;*

- lipsește cu desăvârșire latura obiectivă a acestei fapte prejudiciabile, făptuitorul cu consimțământul lui Ganea G. și la rugămintea părții vătămate Nicolaev Roman a luat mijlocul de transport de model BMW X5 cu n/î K AR 738 ce aparține părții vătămate. Astfel, luarea mijlocului de transport de către

inculpatul Colei Leonid a avut loc în prezența consimțământului și nu în absența acestuia așa după cum solicită norma materială;

- instanța de apel 1-a recunoscut vinovat pe Colei Leonid în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.192¹ alin. (1) Cod penal, necătând la faptul că partea acuzării nu a prezentat probe suficiente de doveditoare pentru a condamna pe Colei Leonid pentru o infracțiune mai puțin gravă, or, alin. (1) al art. 192¹ se aliniază la această categorie de infracțiune, iar în lumina CEDO instanța în lipsa unor probe suficiente urmează să achite sau să recalifice acțiunile persoanei în cauză. Fapt ce nu s-a întâmplat;

- în ceea ce privește motivul infracțiunii, nu poate fi reținut motivul declarat de martorul Ganea G., inculpatul a luat mijlocul de transport și îl ducea părții vătămate pentru a-i oferi un serviciu și a demonstra că este un bun angajat, acesta vine în contradicție cu declarațiile inculpatului care a declarat că de mai multe ori a dus automobilele la sediul părții vătămate după reparație, la cererea lui Ganea G. și însuși părții vătămate. Or, martorul Jeleascov V., a declarat că de obicei nu duc automobilele la clienți, însă partea vătămată a reparat mai multe automobile și la solicitarea lui Nicolaev R, după reparație le ducea la sediul acestuia sau a mai declarat că test - draiver se realizau de Colei L., Ganea Gh. și masterul Barbuța Igor. De aici deduce că în atribuțiile lui Colei L., intrau și alte acțiuni decât cele menționate în fișa de post. Astfel, după cum a declarat și inculpatul la cererea lui Ganea G. îndeplinea alte atribuții puse în sarcină de către Ganea G. care este administrator la SRL „Carmac”;

- recurentul remarcă că de fapt lipsesc semnele și elementele componenței de infracțiune incriminate, mai mult se aseamănă cu o răfuială a părții vătămate cu inculpatul Colei Leonid, care după cum declară partea vătămată se eschiva de la achitarea pagubei. Inculpatul a recunoscut contravenția săvârșită, și paguba are de gând să o restituie, doar că la moment nu dispune de suma respectivă, solicitând în acest sens să fie întocmit un grafic privind achitarea pagubei;

- partea vătămată Nicolaev Roman, urmărește drept scop doar recuperarea daunelor materiale suportate în rezultatul implicării în accidentul rutier a mijlocului de transport ce îi aparține - automobilul de model BMW X5 cu n/î K AR 738 la volanul căruia se afla inculpatul Colei Leonid, or, această cale de recuperare a prejudiciului material suportat în accidentul rutier de către Nicolaev Roman o consideră cea mai reală, prin prezentarea către Compania de asigurare a sentinței de condamnare pe numele lui Colei Leonid privind recunoașterea vinovăției în răpirea mijlocului dat de transport, astfel de situație presupune încasarea primei de la companie a prejudiciului suportat. Astfel, partea vătămată cu rea voință declară că inculpatul Colei Leonid, a luat mijlocul de transport fără consimțământul lui, fapt care vine în contradictoriu cu declarațiile inculpatului și a martorilor date în ședința de judecată.

6. La recursul ordinar declarat de avocatul Spînu Ludmila în numele inculpatului Colei Leonid în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, prin care a manifestat dezacordul cu recursul ordinar, a solicitat respingerea recursului ca vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale motivând prin faptul că instanța de apel, just a constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corect a încadrat acțiunile făptuitorului.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Autorul recursului invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) și 12) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau faptei săvîrșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificînd legalitatea hotărîrii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocînd în acest context următoarele.

Autorul recursului consideră că *„nu s-a dovedit faptul comiterii infracțiunii imputate, nefiind întrunite elementele infracțiunii”*.

La acest capitol, Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acțiuni și prejudiciu).

Colegiul penal constată că instanța de apel corect a respectat prevederile art.414 Cod de procedură penală și a audiat martorul Cervinski Vadim, martorul

Ganea Ghenadie, a supus verificării declarațiile date în prima instanță de către inculpatul Colei Leonid și partea vătămată Nicolaev Roman, și probele materiale scrise administrate, în urma la ce corect a adoptat soluția pronunțată referitor la vinovăția inculpatului, expusă în pct. 4.1. a prezentei decizii, considerînd că argumentele apărării cu privire la nevinovăția acestuia nu și-au găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești.

Probele indicate sînt amănunțit și detaliat descrise în decizia instanței de apel (f. d. 119-122, vol. II), care sînt pertinente și concludente, coroborează între ele și nu prezintă careva dubii.

Prezența în acțiunile inculpatului atît a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cît și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestei infracțiuni, au fost demonstrate prin probele descrise în decizia instanței de apel, acumulate la faza urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor de judecată a instanței de fond.

Instanța de recurs, fără a reitera întreaga motivare a instanței de apel, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra legalității și temeiniciei concluziilor instanței de fond, care a constatat existența faptei și vinovăției inculpatului Colei Leonid în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (1) Cod penal, fiind stabilite în cauză toate elementele constitutive ale răpirii mijlocului de transport fără scop de însușire.

Astfel, instanța de apel s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și de drept relevante și și-a motivat concluziile prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ceea ce contrazic argumentele aduse de recurent precum că *„lipsesc semnele și elementele componente de infracțiune incriminate, mai mult se aseamănă cu o răfuială a părții vătămate cu inculpatul Colei Leonid și lipsește cu desăvîrșire latura obiectivă a acestei fapte prejudiciabile”*. Prin urmare, se constată că au fost respectate prevederile art.101 Cod de procedură penală.

La fel, în recursul depus de către avocatul Spînu Ludmila în numele inculpatului Colei Leonid, se mai invocă ca temei de casare a hotărîrilor judecătorești și art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală - faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, însă Colegiul penal conchide că temeiul dat nu persistă în cauza dată.

Toate probele prezentate și cercetate în mod legal în instanța de apel au indicat la confirmarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii ce i se impută.

Astfel, instanța de apel s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și de drept relevante și și-a motivat concluziile în baza cumulului de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de

procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Colegiul penal menționează că instanța de apel corect a stabilit că nerecunoașterea vinovăției de către inculpatul Colei Leonid, nu echivalează cu achitarea acestuia, deoarece există probe pertinente și concludente, care, în ansamblu cu circumstanțele cauzei, dovedesc cu certitudine existența răpirii mijlocului de transport, fără scop de însușire și vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate. Astfel, vinovăția inculpatului Colei Leonid fiind cu certitudine dovedită prin următoarele probe, descrise în decizia atacată (f. d. 119-122, vol. II), cum sunt : declarațiile părții vătămate Nicolaev Roman, care a menționat că : „*automobilul de model „BMW X5”, n. î. KAR 738, regulat se deservea la autoserviciul indicat, dar niciodată n-a rugat pe cineva din colaboratorii de aici să îl aducă după deservire, inclusiv și în ziua accidentului*” (f. d. 25-27, vol. II), martorului Ganea Ghenadie, care a menționat că : „*după reparația automobilelor la serviciul său, proprietarii singuri veneau după automobile și n-au fost cazuri, când ultimii au rugat colaboratorii săi să le aducă automobilele. A mai precizat că, în cazul dat, inculpatul Colei Leonid singur, fără a spune cuiva, a luat automobilul de model „BMW X5”, n. î. KAR 738 și s-a pornit, din spusele lui spre oficiul părții vătămate Nicolaev Roman*” (f. d. 28-30, 103, vol. II), martorului Cervinski Vadim, care a menționat că : „*de către inculpatul Colei Leonid, pe viaductul din bd. Dacia, mun. Chișinău, la 21 septembrie 2012 a fost comis un accident rutier în timp ce conducea automobilul de model „BMW X5”, n. î. K AR 738, despre care a auzit din convorbirea telefonică a lui Ganea Ghenadie cu o persoană, după ce ultimul, împreună cu Bărbuță Igor, s-au dus la fața locului. A precizat că nici personal, nici de la colegi n-a auzit să fi primit inculpatul Colei Leonid indicații de la Ganea Ghenadie pentru a duce automobilul de model „BMW X5”, n. î. K AR 738, la oficiul părții vătămate Nicolaev Roman*” (f. d. 31-33, 101-102, vol. II), cât și prin probele scrise cercetate de instanța de apel și anume:

- procesul-verbal de sesizare a cetățeanului Nicolaev Roman despre săvârșirea infracțiunii din 19 februarie 2013 (vol. I, f. d. 7);

- plîngerea cetățeanului Nicolaev Roman din 19 februarie 2013 (vol. I, f. d. 8);

- procesul-verbal de confruntare din 02 aprilie 2013, efectuat între partea vătămată Nicolaev Roman și bănuitul Colei Leonid, prin care părțile au rămas pe pozițiile inițiale (vol. I, f. d. 92-93);

- procesul-verbal de confruntare din 08 aprilie 2013, efectuat între martorul Ganea Ghenadie și bănuitul Colei Leonid, prin care părțile au rămas pe pozițiile inițiale (vol. I, f. d. 94-96);

- materialele accidentului rutier nr. 11741, care a avut loc la 21 septembrie 2012 în municipiul Chișinău;

- procesul-verbal de examinare medicală (f. d. 139-140, vol. I), prin care s-a stabilit că inculpatul Colei Leonid a comis accidentul rutier fiind în stare de ebrietate provocată de stupefiante.

Colegiul penal nu acceptă nici motivele invocate în recursul ordinar cu privire la ignorarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și anume că „*în lumina CEDO instanța în lipsa unor probe suficiente urmează să achite sau să recalifice acțiunile persoanei în cauză, fapt ce nu s-a întâmplat*”, considerându-le declarative și nerelevante pentru speța dată, decizia instanței de apel fiind corect motivată.

La fel, instanța de recurs menționează, că recurentul își motivează solicitările prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a probelor nu se conțin între temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, astfel că criticele formulate împotriva hotărârilor judecătorești atacate nu sunt motivate sub aspectul casării acestora, ca fiind ilegale. Astfel spus, reaprecierea probelor, în modul propus de către apărătorul inculpatului, nu se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, deoarece reaprecierea probelor nu poate fi efectuată de instanța de recurs, deoarece în recurs se verifică numai chestiunile de drept.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile invocate de recurent prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 8) și 12) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului depus de către avocatul Spînu Ludmila în numele inculpatului Colei Leonid. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Spînu Ludmila în numele inculpatului Colei Leonid, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 septembrie 2016, în cauza penală privindu-l pe **Colei Leonid XXXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **25 august 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecătorii

Timofti Vladimir

Toma Nadejda